

V Kranju pravzaprav nimamo vajenskega doma. Stavba, ki je sedaj namenjena vajencem, je ena najstarejših v Kranju. To je poslopje nekdanje kranjske graščine, ki so ga zgradili v 16. in v začetku 17. stoletja. Muzejsko društvo se zavzema, da bi v tej stavbi uredilo muzej, saj sedaj vse znamenitosti hranijo v Prešernovi hiši, ki take tudi ne more služiti svojemu namenu. Poslopje, kjer sedaj prebivajo vajenci, ne ustreza temu niti po velikosti niti glede drugih pogojev.

Vzrok za pomanjkanje vajencev, predvsem še v nekaterih kritičnih obdobjih, prav gotovo ni le v nezanimanju za posamezne obrti. Bržkone bi se marsikateri mlad človek, predvsem iz oddaljenih hribovskih krajev, odločil za poklic, v katerem ljudi najbolj primanjkuje, če bi imel v kraju, kjer se bo učil, preskrbljeno stanovanje in hrano. Nedvomno je to, da dejansko mladih vajencev nimamo kam dati, eden izmed važnih vzrokov za pomanjkanje vajencev na Gorenjskem.

O vsem tem je razpravljala tudi Svet za gradbene in komunale zadeve pri

Občinskem ljudskem odboru v Kranju. Ker je sedanje stanje dokaj težko, je predlagal, naj bi družbenemu planu občine dodali še to, da bi občinski ljudski odbor skupaj z Obrtno zbornico okraja Kranj proučil v letu 1958 možnosti za gradnjo, določil lokacijo in poskrbel, da se še letos izdelajo načrti za gradnjo novega vajenskega doma. Tako bi bilo do prihodnjega leta, ko bo treba proučiti možnosti za pričetek gradnje, že vse ostalo pripravljeno. Lj.

... in narava bo spet ozelenela.

GLAS GORENJSKE

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI ZA GORENJSKO

LETO XI, ŠT. 30., CENA DIN 10.—

KRANJ, 18. APRILA 1958

Andrej Verbič novi predsednik OSS Kranj

Andrej Verbič je bil rojen leta 1920 kot kmečki sin na Vrhniki. Dokončal je 4. razrede meščanske šole. Leta 1941 je odšel v partizane. Januarja 1942 je bil ujet in zaprt, leta 1943 pa je po-

begnul in se ponovno vrnil v partizane. Po vojni je bil — od jeseni 1945 — dve leti sekretar Okrajnega komiteja ZKS v Dolni Lendavi. Za tem je bil vo krajši boleznj zaposlen na CK ZKS. Kmalu nato je postal direktor Tovarne usnja na Vrhniki, od jeseni 1952. leta pa je direktor tovarne »Planika« v Kranju.

Leta 1956 je bil izvoljen za člana Okrajnega komiteja ZKS Kranj. Razen tega sodeluje tudi v mnogih organih družbenega upravljanja: je predsednik Upravnega odbora Kluba gospodarstvenikov v Kranju, član Upravnega odbora Gospodarskega razstavišča v Ljubljani, Gorenjskega sejma v Kranju in Usnjarskega tehnikuma v Domžalah. Do lanskih volitev v ljudske odbore je bil predsednik okrajnega sveta za delo, sodeluje pa tudi v Združenju usnarjev in čevljarjev. Na zadnji skupščini Republiškega sindikalnega sveta je bil izvoljen za člana predsedstva Zveze sindikatov Slovenije, na zadnji seji predsedstva Okrajnega sindikalnega sveta pa za predsednika Sindikalnega sveta okraja Kranj.

Odgovori tov. Aleksandra Rankovića na vprašanja uredništva „Dolenjskega lista“

Program ZKJ - temelj bodoče aktivnosti in borbe za socializem

Član Izvršnega komiteja CK Zveze komunistov Jugoslavije tovariš ALEKSANDER RANKOVIĆ je na prošnjo uredništva »Dolenjskega lista« v Novem mestu odgovoril za pokrajinske časnike v Sloveniji na tri vprašanja pred VII. Kongresom ZKJ.

Pred nami je Sedmi kongres ZKJ, od katerega si veliko obetamo. Prosimo vas, ali bi hoteli za naše bralce odgovoriti na vprašanja, katere od nalog političnega dela in dejanske ideološke borbe, ki jih je bil pred jugoslovanske komuniste postavil Šesti kongres, so bile v preteklih letih najbolj uresničene?

Odgovor na to vprašanje bo lažji, če najprej omenimo, katere glavne politične in idejne naloge je bil Šesti kongres postavil kot temelj bodočega dela ZKJ.

Šesti kongres, ko je določal pot, po kateri moramo iti v nadaljnji socialistični izgradnji, je posebno poudaril dva temeljna činitelja: nadaljnje razvijanje materialne osnove socializma in nadaljnje izpopolnjevanje in razvijanje demokrat. mehanizma samoupravljanja delavskega razreda in delovnih ljudi sploh. Izvajanje teh nalog je povečalo borbo proti ostankom birokratizma in dogmatizma na eni strani, in borbo proti sovražnim elementom, malomeščanskemu anarhizmu, lokalizmu itd. na drugi strani. Razumljivo je, da so iz tega izhajale osnovne idejne politične naloge ZKJ.

Skozi to moramo gledati in vrednotiti uspehe, ostvarjene po Kongresu, pri čemer je pa treba posebej poudariti in upoštevati nekatera vprašanja.

Zveza komunistov kot celota se je izredno učvrstila in idejno politično okrepila. V tem, ko je Zveza odkrivala pota za razvoj socialističnih družbenih odnosov, se je tudi sama nepretrgoma razvijala. Glede tega je bil torej v razdobju med obema kongresoma dosežen

velikanski napredek. To poudarjam na prvem mestu zato, ker je to dejstvo za naš celotni razvoj odločilnega pomena. Visoko stopnjo idejne in politične moči ZKJ najbolj očitno izpričuje tudi osnutek novega programa.

To pomeni, da smo izbojevali uspešen boj proti raznim protimarksističnim teorijam in teorijam in jih politično onemogočili.

Ta idejna in politična borba ZKJ je imela v minulem razdobju posebno obeležje in razvijala se je v posebnih oblikah. Posebne oblike in posebna obeležja so izhajala iz našega novega sistema družbenega upravljanja in s tem spreminjene vloge ZKJ in drugih družbeno političnih organizacij — Socialistične zveze, sindikatov, mladine itd. Politična borba za novo

vodil in usmerjal vse politično, kulturno in gospodarsko življenje v občini ter nakazoval smerenice za nadaljnji razvoj. Delo osnovnih organizacij Socialistične zveze je bilo v nekaterih krajih bolj uspešno, drugod manj. Število članstva se je povečalo za 11%, tako da je združenih v vrstah SZDL 4511 članov ali 74% vseh volivcev v občini. V precej živahni in razgibani diskusiji sta sodelovala tudi organizacija sekretar Okrajnega odbora SZDL v ministertle in zastopnik garnizije Bohinjska Bela. -jb

proti staremu je dosegla velikansko širino, v nji so sodelovale milijonske množice s konkretnim reševanjem družbenih in političnih vprašanj. To je pomagalo učvrstiti in krepiti organe upravljanja in jih do kraja afirmirati.

Prav s tem si tudi lahko pojasnimo veliko enotnost naših narodov na pozicijah socializma, kar se je tako očitno pokazalo tudi na zadnjih parlamentarnih volitvah.

To so, najširše povedano, naši največji idejni in politični uspehi.

V osnutku Programa ZKJ je med drugim rečeno tudi to, da je novi program temelj naše bodoče aktivnosti in borbe. Kako se bo po vašem mnenju izvajala po novem programu nepretrgana zavestna akcija komunistov v sistemu oblasti delovnega ljudstva in kakšen naj bo sistem dela, da bi uresničili Leninovo načelo o »spreminjanju oblasti v imenu delovnega ljudstva v oblast delovnega ljudstva«?

Razvoj našega družbenega in političnega sistema je nenehno usmerjen v krepitev demokratizacije v našem socialističnem razvoju. Zato si v praksi družbeno političnega življenja stalno prizadevamo, da se krepijo in razširjajo oblike neposredne demokratije in da se v njihovo funkcioniranje de-

javno vključuje čim večje število delovnih ljudi. S prizadevnostjo zavestnih socialističnih sil se bo nedvomno krepil njihov vpliv, in sicer na vseh področjih družbenega življenja, kajti pri nas ni več področja, na katerem ne bi naši socialistični ljudje imeli pomembnega in odločujočega vpliva, in to v organih samoupravljanja ali družbenega upravljanja. S takim sistemom naše socialistične izgradnje je v praksi uresničeno Leninovo načelo: »Spreminjanje oblasti v imenu delovnega ljudstva v oblast delovnega ljudstva«.

Našo družbeno izgradnjo je nedvomno treba še razvijati in krepiti, kajti v praksi, v vsakodnevnem pridobivanju izkušenj je mogoče najboljše in najuspešnejše graditi nadaljnjo nadstavbo družbenega in političnega sistema.

Pozitivnejši rezultati zavestnih socialističnih sil v tej smeri so očitni v dejstvu, da se prav s tem najvažnejša vprašanja rešujejo skupaj z delovnimi ljudmi. Z njihovim sodelovanjem, zlasti glede reševanja konkretnih vprašanj, pa bodi v okviru občine ali v organih samoupravljanja ali v organih družbenega upravljanja, se vsekar veliko močneje uveljavlja vsakodnevna skrb za ljudi, kakor če se s tem vprašanjem ukvarja le upravni aparat, posebno če so v

tem aparatu še vedno ostanki birokratizma. V takem sistemu socialistične demokratije imajo posebni pomen (Nadaljevanje na 3. strani)

VINKO HAFNER novi predsednik OLO Kranj

Na ponedeljkovi seji je Okrajni ljudski odbor izvolil za novega predsednika OLO Kranj tovariša Vinka Hafnerja, dosedanjega predsednika ObLO Kranj.

NAŠ RAZGOVOR

Komunisti v »Iskri« pomlajujejo svoje vrste

Cilko Zavrlovo, ki je delegat za VII. kongres ZKJ, smo poiskali v »Iskri«, kjer je zaposlena že več let. Spomletka je bila v splošni mon-taži, ob tekočem traku je sestavljala električne števec, pred meseci pa so jo preme-stili v tovarniški komite ZKS.

»Potegnili so me v komite, da vodim administracijo in da v stalnih stikih s sekretarji osnovnih organizacij ZKS pomagam usmerjati delo v organizacijah,« mi je dejala tov. Zavrlova in nadaljevala: »Priprave za kongres ZKJ, ki bo prihodnji teden v Ljubljani, so razgibale tudi naš kolektiv. Ne le komunisti, vsi se zanimajo za razna vprašanja. Naše organizacije so že proučile načrt statuta, trenutno razpravljamo o osnutku programa ZKJ in pismu Izvršnega komiteja CK ZKJ. Pripravili pa bomo tudi tovarniško konferenco o teh vprašanjih. V prihodnjih

dneh bomo sprejeli v ZKJ nekaj mladih delavcev in de-lavk. Le-te sprejemamo pri nas sistematično in smo jih lani sprejeli 47.

Morda vas bo zanimalo tu-di to,« me je vprašujoče pogledala. »V naši tovarni pri-pravljamo obsežen program za vzgojo delovnega kolekti-va. Organizirali bomo delav-sko šolo, tečaj in vodenje sestankov in podobne oblike, tako da bomo nudili našim delavcem čimveč znanja, ki ga zahteva sistem delavskega in družbenega samoupravljan-ja.«

»Se nekaj življenjskih pod-atkov o Cilki Zavrlovi. Ro-jena je bila leta 1925 v Ko-krji pri Jezerskem v delavski družini. Prvo službo je na-stopila tik pred vojno kot otroška negovalka pri babici v Predvdvoru. Leta 1943. se je povezala z borci Kokrškega odreda in postala njihova ob-veščevalka. V jeseni nasled-njega leta je bila aretirana in

po nekaj tednih zasliševanj v Kranju odpeljana v Begu-nje. Tam je ostala do osvoboditve. Obsojena je bila na 18 let težke ječe.

»Prav dobro se še spomi-njam prvega večera v be-gunjskih zaporih,« je po kratkem premoru spet nada-ljevala najin razgovor.

»Videla sem skozi okno, kako so gestapovci gnali preko dvorišča 6 talcev. Čez nekaj trenutkov so odjeknili strelji. Tisti hip mi je bilo jasno, kaj se je zgodilo. To so bili moji najtežji trenutki in takrat so me pravzaprav do kraja zrevolucionirali.«

Po osvoboditvi iz begunjskih zaporov se je spet takoj vključila v delo. Sodelovala je v številnih organizacijah. Ker so narekovale potrebe je delala v organih ljudske oblasti, od krajevnih ljudskih odborov, OLO do razvoja ko-mun. Pred tremi leti pa se je zaposlila v tovarni »Iskra« v Kranju. -k

